

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.692 van 8 juni 1999
in de zaak A. 59.327/XII-718.**

In zake : Luc MARIEVOET,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. GUNS,
kantoor houdende te AFFLIGEM,
Kasteelstraat 58

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Luc MARIEVOET op 10 augustus 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 15 juni 1994 van de kamer van beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs waarbij hem "het ontslag als tuchtsanctie werd opgelegd";

Gelet op het arrest nr. 50.290 van 22 november 1994 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 april 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GUNS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat het bestreden besluit er gekomen is ingevolge beroep van verzoeker, leraar lichamelijke opvoeding aan de gemeentelijke technische en beroepsschool, tegen de beslissing van 29 maart 1994 van de gemeenteraad van Merchtem waarbij hem de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd; dat bij het bestreden besluit die beslissing wordt "goedgekeurd";

2. Overwegende dat als eerste annulatiemiddel verzoeker schending van de rechten van verdediging aanvoert hierin bestaande dat de kamer van beroep onregelmatig was samengesteld; dat hij erkent dat de kamer was samengesteld met inachtneming van artikel 12 van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse Executieve omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de

gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra; dat hij echter meent dat een instelling voor zichzelf strengere normen mag opleggen, onder meer in haar huishoudelijk reglement; dat hij van oordeel is dat zodanige strengere normen te vinden zijn in het huishoudelijk reglement van 11 maart 1992 van de kamer van beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs;

2.1. Overwegende dat de regels over de samenstelling van de kamer van beroep strenger maken neerkomt op een wijziging van die regels; dat verzoeker niet duidelijk maakt waarvandaan, nu die regels niet van haar uitgaan, de kamer die bevoegdheid tot wijziging zou halen; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat verzoeker als tweede annulatiemiddel "onvoldoende motivering" aanvoert; dat hij ervan uitgaat dat de kamer van beroep als een administratief rechtscollege moet worden aangemerkt zodat haar beslissingen met redenen omkleed moeten zijn overeenkomstig artikel 149 van de gecoördineerde Grondwet;

3.1. Overwegende dat in zijn arrest nr. 46.329, WOUTERS, van 1 maart 1994 de Raad van State van oordeel is geweest dat de kamer van beroep geen administratief rechtscollege is; dat hij ook in de onderhavige zaak dat standpunt huldigt;

Overwegende dat een besluit als het bestredene wel formeel gemotiveerd moet zijn, maar dan op grond van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat indien moet worden aangenomen dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord de rechtsgrond van zijn middel naar deze wet kan verplaatsen, vastgesteld moet worden dat hetgeen verzoeker aldaar ter adstructie van dat middel aanbrengt, niet overtuigt; dat hij enerzijds

verwijst naar gegevens die hij in zijn verzoekschrift terecht, onder zijn vijfde middel heeft ondergebracht, zodat ze bij de behandeling van dat vijfde middel in aanmerking zullen worden genomen; dat hij anderzijds staande houdt dat punt 3 van het bestreden besluit hem niet in staat stelt te weten welke aanklachten de kamer van beroep tegen hem in aanmerking heeft genomen; dat in het bedoelde punt 3 de kamer van beroep overweegt "dat verzoeker ten slotte de gegrondheid van de tenlasteleggingen betwist; dat verzoeker er echter niet in geslaagd is op afdoende wijze het tegenbewijs van de aangehaalde tekortkomingen te leveren; dat de tekortkomingen worden gestaafd door de stukken in het dossier en werden bevestigd tijdens het getuigenverhoor"; dat de tekortkomingen die hier worden bedoeld de tekortkomingen zijn die de gemeenteraad ten laste van verzoeker had gelegd; dat verzoeker deze via het gemeenteraadsbesluit kende;

Overwegende dat het tweede middel op geen manier gegrond kan worden bevonden;

4. Overwegende dat verzoeker als derde annulatiemiddel schending van de rechten van verdediging door "vooringenomenheid" aanvoert;

4.1. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie schrijft : "Centraal in dit middel staat het kwestieuze document hetgeen niet minder is dan een voortijdige beslissing dat de tuchtsanctie (het ontslag) zal genomen worden" en "... uit de tekst van dit document (bleek) duidelijk dat de beslissing reeds voorafgaandelijk genomen was";

Overwegende dat de kamer van beroep zich over "het kwestieuze document" heeft uitgelaten als volgt :

"Overwegende dat, wat de tuchtprocedure betreft, verzoeker de vooringenomenheid van het gemeentebestuur aanklaagt door de wijze waarop het dossier voor de gemeenteraad werd voorbereid, meer bepaald door de invoeging in het dossier van een werkdocument met een overzicht van de procedure die in tuchtzaken moet worden gevolgd; dat ten deze de gemeenteraad de enige bevoegde overheid is om een tuchtstraf op te leggen en de gemeenteraadsleden hiervoor vrij hun mening vormen; dat uit niets blijkt dat het voorbereidend stuk een doorslaggevende invloed zou hebben gehad op de besluitvorming van de gemeenteraadsleden; dat de vermelding in het stuk van het tuchtvoorstel 'ontslag' reeds voldoende bekend was daar dit voorstel werd geformuleerd tijdens de zitting van het college van burgemeester en schepenen van 4 maart 1994 en aan de verzoeker werd medegedeeld in de oproepingsbrief van 11 maart 1994";

Overwegende dat verzoeker de stelling van de kamer van beroep op geen manier ontkracht, zeker niet door te doen alsof een anoniem stuk de gemeenteraad geen keuze liet om iets anders te doen dan wat hij heeft gedaan; dat het middel iedere grond mist;

5. Overwegende dat verzoeker als vierde annulatiemiddel de schending aanvoert van het rechtsbeginsel "non bis in idem"; dat hij betoogt dat bepaalde feiten waarop de bestreden beslissing mede is gebaseerd, "reeds het voorwerp (hebben) uitgemaakt van een vorig tuchtdossier lastens verzoeker";

5.1. Overwegende dat het middel te vaag is geformuleerd; dat hij wel poogt die vaagheid weg te werken in zijn memorie van wederantwoord; dat het onverenigbaar zou zijn met het recht van verdediging van de verwerende partij als de Raad van State daar aandacht zou aan besteden; dat verzoeker de aangeklaagde onwettigheid niet heeft voorgelegd aan de raad van beroep, en niet doet inzien hoe de beslissing van de raad van beroep toch onwettig kan zijn omdat er met die aantijging geen rekening in wordt gehouden;

6. Overwegende dat verzoeker als vijfde annulatiemiddel de schending aanvoert van "de rechten van verdediging, meer bepaald de inbreuk op het vermoeden van onschuld"; dat hij betoogt dat hij de gegrondheid van de tenlasteleggingen heeft betwist, dat de kamer van beroep hem niet heeft gevolgd op grond van de overweging "dat verzoeker er echter niet in geslaagd is op afdoende wijze het tegenbewijs van de aangehaalde tekortkomingen te leveren", dat de kamer van beroep aldus geoordeeld heeft dat hij een negatief bewijs diende te leveren, wat in strijd is met het beginsel dat op de persoon lastens wie een tuchtvordering is ingesteld, een vermoeden van onschuld rust;

6.1. Overwegende dat de verwerende partij stelt dat het middel uitgaat van een onjuiste lezing van de desbetreffende overweging uit het aangevochten besluit; dat zij die overweging citeert : "Overwegende dat verzoeker ten slotte de gegrondheid van de tenlasteleggingen betwist; dat verzoeker er echter niet in geslaagd is op afdoende wijze het tegenbewijs van de aangehaalde tekortkomingen te leveren; dat de tekortkomingen worden gestaafd door de stukken in het dossier en werd bevestigd tijdens het getuigenverhoor"; dat volgens haar uit die overweging "blijkt dat de Beroepskamer oordeelde dat de ten laste gelegde feiten bewezen waren aan de hand van de dossiersgegevens en aan de hand van haar eigen bijkomend onderzoek (het getuigenverhoor voor haar gehouden), dat ze oog had voor de tegenargumentatie van verzoeker, doch dat deze haar niet kon overtuigen";

6.2. Overwegende dat het vermoeden van onschuld geschonden is wanneer een persoon feiten worden ten laste gelegd zonder dat enig bewijs van die feiten geleverd is en de persoon dan dient te bewijzen dat die feiten zich niet hebben voorgedaan; dat in de onderhavige zaak het er zo niet is aan toegegaan; dat de kamer van beroep voor de feiten die verzoeker ten laste

zijn gelegd, eerst bewijzen heeft verzameld uit de stukken van het dossier en uit het getuigenverhoor en vervolgens heeft vastgesteld dat verzoeker die bewijzen niet afdoende heeft ontkracht; dat alvast in rechte het middel niet gegrond is; dat de verwerende partij er, wat haar goed recht is, zich heeft toe beperkt te antwoorden op het middel zoals het zich in rechte aandient; dat derhalve de vaststelling dat het middel rechtens niet gegrond is, volstaat om het af te wijzen;

7. Overwegende dat als zesde annulatiemiddel verzoeker de schending van de rechten van verdediging aanvoert door "onvolledigheid van het dossier"; dat hij betoogt dat de tussenkomenende partij bij de kamer van beroep nieuwe bewijsstukken heeft neergelegd waarvan hij slechts kennis kreeg doordat zijn raadsman vijf dagen vóór de zitting in het bezit werd gesteld van de inventaris van deze stukken;

7.1. Overwegende dat volgens een verklaring van 22 september 1994 van haar secretaris de kamer van beroep niet in het bezit is van de door verzoeker bedoelde stukken, deze stukken zich niet in haar dossier bevinden; dat het middel niet gegrond is;

8. Overwegende dat als zevende annulatiemiddel verzoeker schending van het redelijkheidsbeginsel aanvoert; dat hij dat pas doet in zijn memorie van wederantwoord; dat het middel als te laat aangevoerd wordt afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht juni 1900 negenennegentig, door de XI^{de} kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.